

Predica de la Krefeld, 06 mai 2006

Ewald Frank

[Se cântă...] Laudă și mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul Său minunat, și pentru mila Lui. Mulțumiri să-I fie aduse pentru privilegiul pe care-l avem de a putea să ne adunăm ca să ascultăm Cuvântul Său cel veșnic. Mulțumiri să-I fie aduse că El încă ne vorbește. Și mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu că pe pământ încă mai există oameni care sunt gata să asculte adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu.

Noi vă dorim tuturor bun venit, în Numele scump al Domnului nostru. În acest sfârșit de săptămână suntem într-o mare așteptare: ne așteptăm ca Dumnezeu să facă lucruri mari în mijlocul nostru. Putem întreba cine este astăzi aici pentru prima dată? Vă rugăm să vă ridicați ca să vedem mai bine. Vă dorim bun venit. Sunt prietenii noștri din Chile...Dumnezeu să vă binecuvânteze într-un mod deosebit! Să vă pomenesc numele? Fratele și sora Münch. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Și pe tine soră. Cine mai este?[...] Mulțumiri Domnului.

De asemenea am primit salutări de la jumătate din lume – chiar și din China. Acolo se fac pregătiri pentru ca noi luna viitoare să mergem acolo, din 8-15 iunie. Urmează să avem adunări în câteva orașe din China. Suntem atât de recunoscători pentru că Dumnezeu deschide uși pretutindeni în lume. De asemenea, suntem recunoscători pentru că limba engleză poate fi vorbită de toți oamenii și noi putem astfel să slujim oamenilor din lumea întreagă.

Am primit salutări din Capetown, din Johannesburg, din Nairobi, din partea fratelui Nbye din Congo, salutări din Kinshasa, din Danemarca, de aproape și de departe. Noi de asemenea îi salutăm pe toți, și dorim tuturor, din inimă, binecuvântările lui Dumnezeu. Toți cei ce sunt în legătură cu noi sunt de asemenea în legătură cu Domnul. Spun lucrul acesta prin credință. Legătura pe care o avem noi unii cu alții nu este un fel de prietenie firească, ci noi putem să fim poporul lui Dumnezeu, fii și fiice ale lui Dumnezeu, și formăm o mare familie.

Apoi avem aici un autocar din Slovacia, și am dori să urăm bun venit fraților și surorilor noastre, într-un mod deosebit; de asemenea, fratelui Andrashek, fratelui Alman și tuturor fraților care sunt astăzi aici; apoi prietenilor noștri din Republica Cehă, din Italia, Elveția, Austria, Franța, Belgia, Olanda – am putea spune că din toată Europa. Fie ca Domnul Dumnezeu să folosească acest sfârșit de săptămână pentru a ne aduce mai aproape de El, și pentru ca noi să înțelegem mai bine în ce timp trăim, și să răscumpărăm acest timp.

Am câteva extrase de pe Internet – mai ales referitor la Israel. În 26 2006 aprilie Israelul i-a comemorat pe cei 6 milioane de evrei care au pierit în cel de-al treilea Reich în modul cel mai sălbatic. Aceștia au fost uciși, gazați. Și noi ca națiune germană ne exprimăm părerea de rău...și de asemenea întreaga Europă trebuie să poarte povara faptului că în sec. XX s-a putut întâmpla așa ceva. Textul biblic ales de Israel a fost Isaia 56.5. La monumentul de aducere aminte care a fost ridicat în 1956 la Yad Vashem – sunt enumerate numele celor care i-au ajutat pe evrei la vreme de necaz.

Eu l-am întrebat personal pe fratele Branham dacă asupra Germaniei este un blestem datorită lucrurilor care le-au fost făcute evreilor în numele țării noastre. Răspunsul său a fost foarte scurt: „Nu. Peste Germania nu este nici un blestem. Dumnezeu îi va trage la răspundere pe cei ce au fost răspunzători de aceste lucruri, și pe ei îi va judeca.” Și pentru acest lucru îi suntem

recunoscători lui Dumnezeu, pentru că El nu pedepsește un întreg popor, ci numai pe aceia care sunt responsabili de acele lucruri.

Apoi avem aici o veste foarte tristă: se va publica o nouă Biblie. Titlul spune: „Cât de masculin este Dumnezeu”. 42 de femei și 10 bărbați conlucrează la editarea acestei bibliei noi care este binevenită femeilor.

Apoi, referitor la Europa, avem de pe Internet știrea despre vizita lui...toți îl cunosc: Barosso, cel care acum este președintele Comisiei Europene – el l-a vizitat pe papa și înainte de a intra pentru o întrevedere, a spus că este bucuros să-i prezinte „sfântului părinte” fața Europei de astăzi. Dar este acesta cel mai rău lucru? Mai sunt încă trei rânduri aici: Barosso, care este portughez de origine, i-a dat papei Benedict al XVI-lea o statuie a „mamei lui Dumnezeu”, de la Fatima, înaltă de 30 de cm. Când am citit cuvântul Fatima, m-am gândit la anul 1917, când după revoluția din octombrie trei fete au avut la Fatima vedenia că Rusia va fi rededicată lui Dumnezeu și va fi predată „inimii Mariei”. Rusia este amintită de 19 ani în prorociile de la Fatima. Spun asta cu un motiv: al doilea război mondial a avut două scopuri: mai întâi să se scape de evreii din Europa, și în al doilea rând să se biruiască ateismul, bolșevismul, Rusia.

Apoi este scris aici că Iuda nu a fost un trădător, și se vorbește despre „evanghelia lui Iuda”. Lucrurile care se spun, se scriu și se fac, sunt de neînțeles.

Doresc să mai subliniez un lucru: lumea întreagă a auzit că mișcarea penticostală a sărbătorit 100 de ani de existență. Acum 100 de ani, în aprilie 1906 a avut loc străpungerea de pe Azusa Street, în Los Angeles. Dar punctul principal este acesta: un bărbat de culoare, predica din februarie în Los Angeles, și nu s-a întâmplat nimic. Dar în clipa când a avut loc cutremurul acela mare din San Francisco, mii de oameni au venit la adunări, și William Seymour, acest frate de culoare care a fost considerat un apostol, a văzut lucrarea puternică a Duhului Sfânt. Dar acest lucru s-a întâmplat numai după cutremurul acela mare, și după seismele care au avut loc acolo după aceea. Aici este scris detaliat tot ceea ce s-a petrecut acolo, negru pe alb.

Aș dori să-mi fie permis să mai spun un lucru: în Idea Spektrum, o revistă germană binecunoscută, probabil una dintre cele mai renumite reviste pe plan mondial, este scris despre mișcarea penticostală care împreună cu mișcarea carismatică „are acum 589 milioane de membri.” 589 milioane de oameni din lumea întreagă se declară a face parte din mișcarea penticostală. Apoi avem și o statistică: în anul 1910 erau procentajul membrilor bisericilor evangheliei depline era 0,6%; în anul 1970 erau 6,8%; în anul 2004 erau 27,6%. Ca mărime este a doua denotație creștină, cu mult mai mare decât biserica luterană, sau decât biserica baptistă, sau decât biserica anglicană: 589 milioane de adepți. Așa este scris aici. Eu am o singură întrebare: care dintre cei 589 milioane a devenit un copil al lui Dumnezeu, a trăit personal harul lui Dumnezeu? Acolo se vorbește despre Rusalii, iar muzica produce atmosferă, însă nu se poate simți absolut nimic de la Duhul Sfânt.

Următoarele lucruri mă ating: mai întâi a avut loc cutremurul din 1906, apoi începutul mișcării penticostale... În 1906, în decembrie, a avut loc prima transmisiune radio pe tot pământul, conținând Luca 1. A fost prima transmisiune radio – aici este descris cu s-a întâmplat -, și s-a citit din Luca 1, despre nașterea Domnului nostru. Eu m-am bucurat că Dumnezeu a permis ca totul să se întâmple în decursul anilor.

Apoi, în 1906 a avut loc acest început nou, însă 40 de ani mai târziu, în mai 1946 i s-a arătat fratelui Branham îngerul Domnului, când în Ierusalim, în hotelul „Împăratul David”, după 2000 de ani a fost înălțat steagul cu steaua lui David – încă sub mandat britanic, până în 1948. Când s-a făcut seară, îngerul Domnului i s-a arătat fratelui Branham și a spus: „A început vremea

sfârșitului.” Și l-a însărcinat să aducă mesajul care va premerge a doua venire a lui Hristos. În mai 1946!

Noi mai privim în urmă la încă două evenimente. Din mai 1966, pe baza împuternicirii divine, noi am dus mesajul acestui ceas în toată lumea. S-au organizat adunări pentru a da mai departe ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu. Apoi a venit și luna mai 1979, când tot iadul s-a dezlănțuit pentru a distruge și pentru a uide. Eu am auzit cu urechile mele, nu doar o dată, ci de câteva ori – am auzit de pe buzele unei ființe umane: „Aceasta este lucrarea ta și de aceea trebuie nimicită.” Aceasta nu este lucrarea mea, ci este lucrarea lui Dumnezeu și de aceea nu poate fi nimicită. Dar noi n-avem de-a face cu carnea și cu sângele, și nu suntem în vacanță la un picnic, ci ne aflăm în mijlocul ultimei bătălii, în cea mai mare confruntare dintre lumină și întuneric, între adevăr și minciună. Și Domnul ne va da putere să vestim Cuvântul Său, Cuvântul adevărului, și să trăim desăvârșirea bisericii Mirese.

Au trecut din nou 40 de ani din 1966. Eu sunt sincer: nu știu cum vor merge lucrurile mai departe, însă Dumnezeu știe. Și eu mă aștept ca în scurt timp Dumnezeu să facă ceva extraordinar, ceva ce va depăși înțelegerea noastră, ca să-Și confirme prezența Sa în mijlocul nostru. Dumnezeu Își ține făgăduințele!

Deci, noi privim în urmă la câteva perioade de timp... Am amintit anul 1906, apoi 1946 – au trecut 40 de ani, și Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham pentru a face străpungerea spre evanghelia deplină, în adevăratul sens al cuvântului, prin harul Său, cu o trimitere directă, după cum o știm cu toții. Lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu s-a repetat tot așa cum a fost în slujba Domnului nostru – s-a descoperit semnul lui Mesia. „*Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.*” Versetul acesta se referă la Domnul nostru și este scris în Fapte 3.22 Aici este amintită Scriptura din Deut. 18.15-19. Domnul nostru trebuia să aibă și slujba unui proroc. Ca Fiu al omului El trebuia să aibă slujba unui proroc. De aceea avem diferitele denumiri: Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David, Fiul lui Avraam, Fiul omului. Patru titluri de fiu care ne-au fost lăsate în sfânta Scriptură. Ca Fiu al lui David, El este Împărat; ca Fiu al lui Avraam, El este moștenitor al lumii. Ca Fiu al omului El este proroc. Ca Fiu al lui Dumnezeu este Răscumpărătorul. Totul este într-o rânduială divină în sfânta Scriptură.

În v. 23 continuă: „*Și oricine nu va asculta de Prorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului. De asemenea toți prorocii, de la Samuel și ceilalți, care au urmat după el, și au vorbit, au vestit zilele acestea.*” Apoi se vorbește credincioșilor: „*Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului, pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.”*” În zilele Domnului nostru, nimănui nu i-a folosit să țină o adunare frumoasă, cântând psalmi. În ceasul când Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul, și când El a făcut istorie pe pământ, vremea ca cineva să-și organizeze propriile servicii religioase trecuse. Atunci s-a împlinit ceea ce a spus Dumnezeu, și toți cei ce erau din Dumnezeu au avut parte de ceea ce a făcut Dumnezeu. Totul a început cu slujba lui Ioan Botezătorul, pentru că el a fost un proroc făgăduit. Ceea ce au făcut ceilalți din clipa aceea încolo, nu i-a mai putut aduce în legătură cu Dumnezeu. Dumnezeu a trimis pe cel ce trebuia să pregătească calea, pentru ca toți să creadă prin el. Noi nu putem face nimic dacă Dumnezeu a rânduit și a trimis anumiți bărbați ca să fie prorocii Lui. Nici fratele Branham n-a avut dreptul să spună ceva în această privință. El n-a fost întrebat „Vrei, sau nu vrei?”. Însărcinarea dumnezeiască are loc fără ca omul să știe ceva despre aceasta, și trebuie împlinită. Dacă noi accentuăm aceste lucruri, o facem cu un singur motiv: ca toți oamenii de bună credință să înțeleagă că noi nu credem ce vrem noi, ci am cercetat Scripturile și am luat urma divină a făgăduințelor ca să recunoaștem vremea în care trăim

și ca să respectăm făgăduințele date de Dumnezeu și să le credem, și după aceea să avem parte de împlinirea lor, prin harul Său.

Noi am auzit în cuvântul de introducere, și aceasta a fost și întrebarea mea adresată tuturor mișcărilor carismatice și tuturor celor ce fac parte din mișcarea penticostală. Mă gândeam că ar fi bine dacă s-ar trece prin testul Cuvântului și să se întrebe „Ce spune Scriptura despre aceste lucruri?” Cum a fost prima predică de Rusalii, și cum sunt predicile de azi din mișcarea penticostală, și cum sunt predicile din toate mișcărilor carismatice? Fiecare biserică a fost inclusă – noi am înțeles acest lucru - și toți au rămas unde au fost. Lucrul important este chemarea afară: să părăsim calea largă și să intrăm pe poarta cea strâmtă, ca să avem un început nou cu Dumnezeu. Nu să schimbăm religia sau să fim aduși într-o dispoziție bună cu ajutorul unui anumit tip de muzică. Da, ei scriu *aici*, și despre acest aspect: „Muzica deosebită a însoțit mișcarea penticostală chiar de la început.” Dar eu nu doresc o mișcare penticostală, ci ca Duhul lui Dumnezeu să ne miște fără nici o influență din afară – să fie doar o influență de Sus. Nu muzică... Este amintit chiar și Elvis Presley, care a fost membru al celei mai mari mișcări penticostale. La ce le folosesc oamenilor toate aceste ritmuri?

Frați și surori, întrebarea mea este: a spus Dumnezeu vreodată „Vă voi face o mișcare penticostală”? sau a spus El „și de unde li se zicea: „*Nu sunteți poporul Meu*”, *li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!*” Turnarea Duhului Sfânt a îmbrăcat Biserica nou testamentară cu putere, pentru ca aceasta să-și poată îndeplini slujba. Noi am amintit uneori aici, și nu ca să criticăm... dar punem o întrebare: ce predică domnii aceștia? Evangheliștii renumiți de la TV... l-ați auzit vreodată pe vreunul din ei predicând Fapte 2 așa cum este scris, cum a predicat Petru, cum a predicat Pavel? „*Pocățiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Noi nu numai că avem dreptul, ci avem datoria să verificăm totul cu Cuvântul, ca să vedem dacă lucrurile vin de la Dumnezeu.

Haideți să trecem la punctul important: în mesajul timpului de sfârșit totul va fi reasezat în starea de la început. Astăzi citit într-o carte de istorie a bisericii, despre subiectul botezului. Și acolo este spus clar, despre crezul roman de botez. Dar ce am de-a face eu, fratele Frank, cu un crez romano catolic de botez? Cuvântul n-a ieșit niciodată din Roma, ci din Ierusalim. Cum este scris în prorocul Isaia 2: „*Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului.*” Unde a fost turnat Duhul Sfânt? În Ierusalim, pe muntele Sion, acolo unde Domnul nostru a avut ultima cină cu ucenicii Lui. Acolo a avut loc turnarea Duhului Sfânt.

Noi spunem cu o durere mare în inimă că omenirea, și cei 389 de milioane, sunt conduși pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent. Unde este dreptul lui Dumnezeu pentru acești oameni care au dreptul să audă adevărul? Dar acum urmează punctul important; și vă rog să-mi permiteți să-l mai amintesc o dată pe fratele Branham: Dumnezeu l-a folosit într-un mod puternic. Voi toți cunoașteți cartea „Un om trimis de Dumnezeu”, scrisă de Gordon Lindsay – soția acestuia era de naționalitate germană. Când a mers la școală ea nu știa suficientă engleză ca să țină pasul cu restul clasei. O chema Frida Schimpf. Eu am vorbit cu amândoi, dar mai ales cu sora Lindsay, această Frida Schimpf. Ea mi-a spus, și aceasta nu în doar câteva minute ci în discuții mai lungi... mi-a spus că aproape trei ani au călătorit cu fratele Branham. Pe vremea aceea Gordon Lindsay se ocupa de organizarea adunărilor cu fratele Branham. Și ea a mărturisit despre asta, și mai ales cum fratele Branham lua mâna stângă a pacientului... și ea a spus „De câte ori am fost acolo, și am văzut lucrul acesta, și semnul acesta supranatural apărea pe dosul palmei fratelui Branham!” Noi nu am urmat unor basme meșteșugit alcătuite. Dumnezeu mi-a dăruit privilegiul deosebit de a întâlni asemenea oameni care au fost martori oculari și au trăit aceste lucruri. Iar acum vine marea întrebare: de ce oamenii de felul acesta, care au experimentat lucrurile personal, n-au înțeles că nu era vorba despre

un semn deosebit, ci Dumnezeu dorea să atragă atenția către ceea ce avea El de spus Bisericii. De aceea, în locul acesta noi punem mare accent pe vestirea adevărată și clară a evangheliei depline. Isus Hristos, Domnul nostru, rămâne în centrul vestirii noastre. Dumnezeu folosește slujitori și proroci, dar El însuși este Acela care mântuiește, care vindecă, și care dă descoperire prin har. O întrebare: n-ar fi trebuit ca toți acești mari evangheliști care și-au primit inspirația într-o adunare a fratelui Branham, să-și fi pus întrebarea „Ce învață omul acesta? Ce crede omul acesta?” Eu am făcut-o, și spun asta spre slava lui Dumnezeu: la 21 de ani, după prima adunare din Karlsruhe, am înțeles, am vrut să știu ce crede și ce învață omul acesta, pentru că vedeam că Dumnezeu era cu el. Am știut din 1955 că există diferite direcții și în cadrul evangheliei depline. Când am văzut însă confirmarea [slujbei fratelui Branham], mi-am pus întrebarea: ce crede și ce învață omul acesta? Pentru că vedeam că Dumnezeu era cu el. Și în 1958 am condus peste 4000 de km prin toată America ca să particip la o conferință internațională din Dallas, Texas, aveam un singur țel: să știu ce învață și ce crede omul acesta. Și Dumnezeu mi-a împlinit dorința. Și învățătura aceasta biblică, botezul acesta biblic, totul a fost întors înapoi la început. Și iarăși, pun întrebarea cu o mare durere în suflet: de ce au trecut toți acești mari evangheliști pe lângă ceea ce a făcut și a spus Dumnezeu? De ce și-au înființat ei propria lor împărăție în Împărăția lui Dumnezeu? Acum ajungem la punctul care spune că Dumnezeu a pus în Biserica Lui diferite slujbe, și toți cei ce aparțin Bisericii lui Isus Hristos se vor lăsa zidiți, vor avea parte de fiecare slujbă pe care a dat-o Dumnezeu prin harul Său. Cu toții am citit în 1 Ioan 3, nu despre copii penticostali, sau baptiști, sau copii metodiști, ci, „*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!*” Noi am primit înfierea. Prin Fiul lui Dumnezeu, noi, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu am fost înfiați. Să citim din Osea, ca să avem legătura cu Noul Testament: Osea 1.9 „*Și Domnul a zis: Pune-i numele Lo-Ami (Nu-i poporul meu); căci voi nu sunteți poporul Meu, și Eu nu voi fi Dumnezeul vostru.*” Aceasta este încheierea unei perioade. Apoi începe a doua: cap. 1.10b „*Nu sunteți poporul Meu*”, *li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!”* Avem aici trecerea de la Vechiul Testament la Noul Testament. În Vechiul Testament Israel a fost poporul lui Dumnezeu, poporul legământului. În Exod 2, 3, și 4 când Domnul Dumnezeu I s-a descoperit lui Moise, și când i-a dat însărcinarea a spus: „*Lasă pe poporul Meu să plece...*” „*Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece.”* Doriți s-o citiți? Exod 4.22-23: „*Tu vei zice lui Faraon: „Așa vorbește Domnul: „Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun: „Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească.”* Dar Israel nu a fost un fiu născut al lui Dumnezeu. Era născut după trup, dar nu după Duh. Adam a fost un fiu creat al lui Dumnezeu. Isus Hristos a fost Cel Zămislit, Fiul lui Dumnezeu zămislit prin Duhul. Și acum, „*Nu sunteți poporul Meu*”, *li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!”* Să citim aceasta din Rom. 9. Aici omul lui Dumnezeu arată despre ce este vorba în Biserica nou testamentară. Rom. 9.24 „*Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre Iudei, ci și dintre Neamuri, după cum zice în Osea: „Voi numi „popor al Meu”, pe cel ce nu era poporul Meu, și „preaiubită”, pe cea care nu era preaiubită. Și acolo unde li se zicea: „Voi nu sunteți poporul Meu”, vor fi numiți fii ai Dumnezeului celui viu.*” Avem aici Vechiul Testament și Noul Testament înaintea noastră. După cum Fiul lui Dumnezeu a fost Cuvântul făcut trup, după cum El a fost sămânța dumnezeiască, care a fost descoperită aici, în trup, tot așa trebuie ca fiecare copil al lui Dumnezeu, sau toți oamenii care doresc să devină copii ai lui Dumnezeu, trebuie să primească sămânța divină a Cuvântului, și prin lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt, fără multă muzică, ci sub directă influență a lui Dumnezeu, prin puterea Duhului Sfânt ei trebuie să trăiască nașterea din nou prin har. Ceea ce ajută la o naștere nu este muzica, și nici vreun alt fel de atmosferă. Înainte de a se produce o naștere, în prealabil trebuie să fi avut loc o zămislire. Și asta ne amintește de Psalmul 2.7: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi Te-am zămislit.*” Și apoi urmează nașterea. „*Sfântul care*

Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.” De aceea citim mai ales în epistola lui Ioan „*oricine este născut din Dumnezeu, biruiește lumea*”. Frați și surori, noi nu ne putem permite să vă călăuzim pe lângă adevăr. Dumnezeu „*a trimis cuvântul Său și i-a tămăduit*”. Mai întâi vine Cuvântul, ca sămânță, apoi noi îl auzim, îl credem, și Duhul lui Dumnezeu vine peste noi, ca să lucreze în noi o viață nouă duhovnicească. „*Nu sunteți poporul Meu*”, *li se va zice: „Copiii Dumnezeului Celui viu!”* Și Ioan scrie: „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu.*” „*Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă.*” Dar deja de pe acum suntem copii ai lui Dumnezeu, zămisliți prin Duhul Sfânt, născuți la o nădejde vie, prin puterea învierii din morți a lui Isus Hristos. Și de aceea noi am primit legătura cu Dumnezeu. Aceasta nu vine automat; trebuie să ne fie dată de Dumnezeu.

În Gal. 4 avem tema despre înfiere. Gal. 4.4: „*Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să câpătăm înfierea.*” „*pentru ca să câpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava”, adică: „Tată!”* Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu.” Aceasta este împlinirea marelui plan de mântuire pe care l-a hotărât Dumnezeu înaintea întemeierii lumii. Ps. 2.12 „*Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră!*” Tatăl ni s-a arătat personal în Fiul. Dumnezeu era în Hristos, și a împăcat lumea cu Sine. Cuvântul din Romani 8 face parte din acest context. Rom. 8 – un cuvânt pe care-l cunoaștem foarte bine: v.14: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu.*” Și în ce constă călăuzirea pe care ne-o dă Dumnezeu? Duhul lui Dumnezeu călăuzește în tot adevărul: „*Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul.*” El va deschide ochii lumii, „*va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.*” „*...vă va descoperi lucrurile viitoare.pentru că va lua din ce este al Meu, și vă va descoperi.*” Toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu vor fi călăuziți în Cuvânt, și atunci nu mai există împotrivire și obiecție ci o călăuzire prin Duhul. Simion, care a primit descoperirea că nu va muri până ce nu-L va vedea pe Hristos – Mesia, „*El a venit în Templu, mânat de Duhul*”, a luat în brațe pe copilul Isus, împlinirea celor vestite de proroci, și L-a ținut în brațe: împlinirea tuturor prorociilor, începând cu Geneza 3.15, până la Mal. 3. Aici vedem ce înseamnă să fii cu adevărat călăuzit de Duhul lui Dumnezeu: să fii călăuzit la locul în care se împlinesc făgăduințele lui Dumnezeu, să le poți lua în brațe. Ioan scrie: „*Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre, cu privire la Cuvântul vieții, - pentru că viața a fost arătată...*” Ceea ce face Dumnezeu poate fi pipăit. Ce face Dumnezeu este o realitate dumnezeiască aici pe pământ. De ce trec oamenii pe lângă aceasta? Nădăjduiesc să mă ajute Dumnezeu să nu mă prăbușesc sub povara aceasta, sub această durere mare: oamenii sunt înșelați, ei cântă în Numele lui Isus, și totuși sunt ținuți în tradiții și nu li se dă drumul. Și atunci predicatorii sunt niște temnicheri, care-i supraveghează ca nu cumva vreunul să scape. O, frați și surori, în Luca 4 este scris: „*Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să ...propovăduiesc robilor de război slobozirea...să dau drumul celor apăsați.*” Crezurile și dogmele oamenilor îi leagă pe oameni de o biserică, de o religie; Cuvântul lui Dumnezeu eliberează, iar acela pe care-l eliberează Fiul, este cu adevărat slobod. Și oricine aude cuvintele de pe buzele Domnului nostru, nu va mai asculta de ceea ce spun oamenii.

Am mai spus ce ni s-a întâmplat în Berlin în sâmbăta Paștelor. Dumnezeu a fost cu noi, unii au auzit predica și au fost binecuvântați prin aceasta, iar la sfârșit a venit la mine o soră mai în vârstă și a spus: „Frate Frank, te-am auzit la TV, și de fapt am venit ca să fiu botezată; însă am mers la pastorul meu și el mi-a spus că este scris „un Domn, o credință, un botez”, deci să nu mă

mai botez odată.” Și voi știți ce a spus Martin Luther despre anabapțiști: „Blestemați să fie anabapțiștii.” Sora a vrut să vină ca să fie botezată, a ascultat predica, a fost copleșită, și la urmă a început să se plângă și să spună „Acum ce să fac? Mi s-a spus: „un singur botez.”” Da, un singur botez, sunt de acord cu asta, însă trebuie să fie botezul corect, trebuie să fie botezul biblic. Dacă cineva își vâra mâinile în apă de trei ori, și stropește puțin, acesta nu este un botez. Rom. 6.4: „*Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.*” Și sora a spus în cele din urmă „Frate Frank, sper că Dumnezeu îmi va mai da o șansă. Astăzi este prea târziu.” Când am auzit cuvintele „prea târziu”, m-a durut.

Frați și surori, nu mai discutați cu carnea și cu sângele. Ce puteau să răspundă toți cei ce-l urmau pe Ioan? Vă întreb! Ar fi putut vreunul din ei să spună de ce s-a pocăit, de ce a mers în Iordan? Ar fi dat din umeri. Dar în Luca Biblia spune că „*Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.*” Luca 7.27: „*El este acela despre care este scris: „Iată, trimit pe solul Meu înaintea Feței Tale, care Îți va pregăti calea înaintea Ta.” Vă spun că dintre cei născuți din femei, nu este nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu, este mai mare decât el.*” Acum urmează versetul important: 29: „*Și tot norodul care l-a auzit, și chiar vameșii au dat dreptate lui Dumnezeu, primind botezul lui Ioan; dar Fariseii și învățătorii Legii au zădărnicit planul lui Dumnezeu pentru ei, neprimind botezul lui.*” Că putem explica sau nu, important este ca atunci când sosește clipa și răsună mesajul lui Dumnezeu să nu întrebăm „De ce? Pentru ce?” ci să credem și să-l urmăm din toată inima recunoscând că acesta este lucrul pe care-l cere acum de la noi, Dumnezeu. Eu nu știu dacă cineva o fi întrebat: „A mai fost așa ceva mai înainte?” Nu contează dacă a mai fost sau nu; important este ca noi să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent, fie că aceasta a mai avut sau nu a mai avut loc mai înainte. Multe lucruri se întâmplă pentru prima dată, apoi se repetă.

Frați și surori, în ceea ce privește lucrurile care se întâmplă în vremea aceasta, important nu este să întrebăm „De ce și pentru ce” ci să spunem „Domnul a poruncit-o, și eu vin prin credință și în ascultare și voi continua să merg pe calea aceasta în ascultare, până ce voi ajunge să văd împlinirea lucrurilor crezute.” Rom. 8 de la v. 14: „*Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu...*” Ești tu călăuzit de Duhul lui Dumnezeu? Te mai sfătuiești tu cu carnea și cu sângele? Mai mergi tu la predicator ca să vezi ce părere are despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos? Ce mă interesează pe mine ce spune un predicator despre aceasta, sau un pastor sau un episcop? Nu mă interesează absolut deloc. Mă interesează numai ce spune sfânta Scriptură, ce învață sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi avem nevoie să respectăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi spune aici în v. 15: „*Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava! adică: Tată!”*” Numai fiii și fiicele lui Dumnezeu au parte de ceea ce a pregătit Tatăl ceresc pentru noi. Ce a vrut să spună Domnul nostru în Ioan 20.17 „*Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru.*”? Psalmul 89 – să citim, ca să vedem că totul este scris în Biblie, trebuie numai să găsim și să vedem, apoi să trăim. Ps. 89.26-27 „*El Îmi va zice: „Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!”*”

Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului.” El este Cel întâi născut dintre mai mulți frați. Rom. 8.29. Tu unde te găsești în seara asta? Unde te așează Cuvântul lui Dumnezeu pe tine și pe mine? Unde ne așează în seara asta Cuvântul lui Dumnezeu? Credem noi biblic? Umblăm noi pe urmele apostolilor și ale prorocilor? Învățătura și practica apostolilor a devenit modelul nostru, sau avem alte modele bisericești? Dumnezeu i-a spus lui Moise: „*Vezi să faci după chipul, care ți s-a arătat pe munte.*” O puteți citi în Evrei 8. Eu întreb acum: care este

modelul meu? Dacă Biserica trebuie adusă înapoi, la început, și va fi adusă înapoi, atunci vestirea din Biserica primară, de pe vremea apostolilor, este modelul nostru. Fapte 2.38-41: *„Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeu nostru.”* Apoi spune *„Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.”* Închipuiți-vă că toți aceștia ar fi venit la Petru și el i-ar fi ținut fiecare în parte un studiu particular. Atunci botezul nici măcar n-ar fi putut avea loc. Când Dumnezeu ni se descoperă, și anume atunci când ne vorbește prin predică, și dacă noi credem predica atunci ceea ce a fost predicat ne va fi descoperit și în același timp Duhul Sfânt lucrează în noi credință și ascultare și nu mai întrebăm, ci mergem și suntem botezați așa cum a fost poruncit.

Am spus de multe ori și următorul lucru: dacă mai există împotrivire, atunci omul cel vechi încă n-a murit. Dacă cineva a murit, el nu se mai apără, nu se mai împotrivesc. El pur și simplu este pus în sicriu, și nu mai știe nimic. Apoi este îngropat. Dacă noi am fost cu adevărat răstigniți împreună cu Hristos, și am murit împreună cu El, dacă putem spune ca și Pavel în Gal. 2.19-20 *„Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.”* Atunci unde rămân argumentele? Totul pleacă dintr-o dată.

Și mai amintim și următorul lucru: fie în Fapte 2, fie în cap. 16, acolo unde a predicat și a botezat Filip, și apostolii au venit din Ierusalim ca să-și pună mâinile peste ei și să se roage pentru credincioși ca ei să primească Duhul Sfânt, apoi Fapte 10 - *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.”*.... Eu tocmai am terminat de răspuns la cele 32 de întrebări... Una dintre ele spune așa: *„Nașterea din nou și umplerea cu Duhul Sfânt este aceeași experiență?”* Noi am văzut-o în sfânta Scriptură: *„Trebuie să fiți născuți din nou.”* Apoi este Iacov 1.18: *„El, de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului.”* 1 Pet. 1.23 *„fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.”* Apoi citim despre umplerea cu Duhul Sfânt, despre îmbrăcarea cu putere de sus. Dar acesta este miezul: în Fapte 10 nimeni n-a trebuit să mai aștepte: totul s-a întâmplat într-o singură întâlnire: oamenii au devenit credincioși, au trăit neprihănirea, iertarea, harul, și botezul cu Duhul Sfânt – într-o singură întâlnire! Deci, să nu ne certăm dacă este sau nu este aceeași trăire, ci să ne cercetăm să vedem dacă am avut-o. Că ne-a fost dată dintr-o dată, sau pe rând, nu asta-i lucrul principal. Lucrul principal este să trăim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, și anume, să fim născuți din nou la o nădejde vie, și să fim umpluți cu puterea Duhului Sfânt. Am putea citi multe versete despre aceasta. Cel mai important mi se pare că este în Fapte 11, unde Petru, în Ierusalim, apără ceea ce s-a întâmplat între păgânii din casa lui Corneliu. Și aici avem o mărturie foarte clară despre ceea ce s-a întâmplat acolo. Fapte 11.14: *„care-ți va spune cuvinte prin care vei fi mântuit tu și toată casa ta.”* Și, cum am început să vorbesc, Duhul Sfânt S-a pogorât peste ei ca și peste noi la început. *„ca și peste noi la început* când a fost turnat Duhul Sfânt în ziua Cincizecimii.” *„Și mi-am adus aminte de vorba Domnului, cum a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt.”* Ne amintim aceste cuvinte? Au fost spuse de Ioan: *„Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.”* Apoi v. 17: *„Deci, dacă Dumnezeu le-a dat același dar, ca și nouă”* *„același dar, ca și nouă care am crezut în Domnul Isus Hristos, cine eram eu să mă împotrivesc lui Dumnezeu?”* Da, vă rog să nu vă împotriviți lui Dumnezeu!

V. 18 „*După ce au auzit aceste lucruri, s-au potolit, au slăvit pe Dumnezeu, și au zis: „Dumnezeu a dat deci și Neamurilor pocăință, ca să aibă viața.*”

Haideți să facem un rezumat al lucrurilor spuse azi. Acum o sută de ani a fost turnat Duhul Sfânt, prin care lumea a fost iarăși mișcată și cuprinsă în lucrarea supranaturală prin Duhul lui Dumnezeu. Începutul a fost greu, respingerea a fost mare, au avut loc și deviații. Dar Dumnezeu n-a renunțat, ci a făcut un început nou în 1946 – n-au fost numai daruri de vorbire în limbi și prorocie, ci darul credinței, darul minunilor, toate aceste daruri așa cum sunt enumerate în 1 Cor. 12 și 14 – aceste daruri au fost restituite. Dumnezeu a călăuzit într-un asemenea fel încât înaintea revenirii lui Isus Hristos totul este reșezat în starea originală.

Și noi acum privim în urmă la 40 de ani de pregătire, 40 de ani de răspândire a evangheliei veșnice, mesajul original al lui Dumnezeu, al lui Isus Hristos Domnul nostru, a lucrării încheiate de răscumpărare, a tot ceea ce învață sfânta Scriptură. De aceea eu cred că noi ne aflăm acum la trecerea la un alt început. Cum am spus-o mai înainte: nu știu cum și nu știu când, dar știu că Dumnezeu este pe tron și El Își va încheia lucrarea cu Biserica.

Frați și surori, s-o mai subliniem odată... O întrebare sună așa: „Care este asemănarea dintre Israel și Biserică?” Trebuie știut că evreii, toate cele 12 seminții, nu așa cum spune învățătura „British Israel”, că 10 seminții s-au pierdut... Când cele două seminții și jumătate au fost duse în robie, s-au întors numai două seminții și jumătate. Iar când au fost duse în robie zece seminții, toate zece s-au întors. Totul este în această *carte*, însă iată care este punctul principal: din toate cele 12 seminții... (în câteva zile îl vom întâlni pe fratele nostru Z., și el spune direct: „Eu fac parte din seminția lui Levi.”) Ei știu din ce seminție fac parte. Ei o știu, și cu toții sunt acolo. De ce sunt acolo toate semințiile? Pentru că în Apoc. 7 este scris că 144.000 (12.000 din fiecare seminție) vor fi pecetluiți în timpul slujbei celor doi martori. Dumnezeu veghează, desigur, asupra Cuvântului Său. Cine vrea să-L ajute? Important este că El ne poate ajuta pe noi toți, și anume: așa cum evreii din toate cele 12 seminții s-au întors din 143 de țări, în țara părinților lor, în țara făgăduinței, ca atunci când va sosi ei ceasul să aibă parte de împlinirea făgăduințelor care le-au fost date lor... Cum este cu noi? Și noi trebuie să fim chemați afară din toate cele 347 confesiuni și părtașii creștine, trebuie să ieșim și să intrăm în Cuvântul făgăduinței pentru vremea aceasta, pentru a avea parte de împlinirea lucrurilor făgăduite de Dumnezeu. Acesta este adevărul adevărat. De aceea, vestirea trebuie pusă pe sfeșnic, și toți oamenii trebuie să ajungă să cunoască ceea ce a pregătit Dumnezeu pentru noi. Credeți evanghelia cu toate făgăduințele, credeți Cuvântul prorociei așa cum ne-a fost lăsat. Să citesc toate textele în care se vorbește despre întoarcerea Israelului? Noi am spus de asemenea că în 7 mai 1946, când Ierusalimul era sub mandat britanic sub conducerea generalului generalul Allenby, s-a fluturat deja steagul pe hotelul „Împăratul David”. Hotelul „Împăratul David” a fost primul hotel în care am stat în Ierusalim, în 1964 – acolo unde a fost Ben Gurion, acolo unde s-a făcut istorie.

Frați și surori, noi avem un privilegiu așa de mare că trăim acum, cu ochii deschiși, cu descoperire biblică, cu Cuvântul prorociei care ne luminează ca o lumină într-un loc întunecos. Au trecut mulți ani. Vremea este foarte, foarte aproape. Fie ca Domnul Dumnezeu să ne dea harul să credem așa cum spune Scriptura, și să avem parte de ceea ce făgăduiește Dumnezeu, și face El chiar acum. Am din nou rugămintea să nu vă sfătuim cu carnea și cu sângele: cercetați Scripturile, căci Scriptura mărturisește despre tot ceea ce credem noi. Eu n-aș îndrăzni să cred sau să predic ceva ce nu se află scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul a devenit o candelă pentru pașii noștri, și acum toți cei ce au urechi ca să audă ceea ce spune Duhul bisericilor, vor auzi. Ei vor auzi, vor crede, și le va fi descoperit prin harul lui Dumnezeu, Cuvântul și voia lui Dumnezeu. Dumnezeul Atotputernic a vegheat asupra Cuvântului Său și în vremea noastră, și ne-a chemat afară, și ne-a

vorbit, și prin aceasta noi am recunoscut că am căpătat har înaintea Lui, ne-am părăsit căile noastre, învățăturile noastre, convingerile noastre... Noi ne-am întors la Domnul; „*el va întoarce inima copiilor spre părinții lor...*” – înapoi la început. Lăudat și binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeuul nostru.

Acum, o întrebare: sunteți voi convinși înaintea lui Dumnezeu că El, prin Cuvântul Său, ne-a descoperit ultima parte din planul de mântuire? Spuneți „Amin”. Așa și este. Sunteți voi convinși că Dumnezeu ne aduce în concordanță cu Cuvântul și cu voia Lui? Spuneți „Amin”. Așa și este. Nu „unitate în diversitatea religiilor și a confesiunilor”, ci „*Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una.*” În locul acesta noi avem dreptul să credem așa cum spune Scriptura. Să spună toți despre noi ce vor să spună: ei oricum o fac. Dar noi credem așa cum spune Scriptura, și-i mulțumim lui Dumnezeu pentru respectul sfânt pe care ni l-a pus în inimi. A Dumnezeuului Atotputernic să fie lauda, cinstea și slava acum și în veci. Amin.

Să ne ridicăm și vom cânta cântarea „Așa cum sunt...” și după aceea ne vom ruga. [...]

Ne închidem ochii și ne deschidem inimile. Suntem în prezența lui Dumnezeu. Azi dorim să ne rugăm pentru toți cei ce doresc să-și închine Domnului viața lor. Dați-mi voie să întreb dacă este cineva în mijlocul nostru, care dorește să-și dedice viața Domnului. Ridicați mâna. Da. Pretutindeni, se ridică mâinile. Cine are o dificultate duhovnicească, vă rog să ridicați mâna... Dacă nu înțelegeți ceva, și lucrul acestea vă creează probleme... Dumnezeu să vă binecuvânteze! Cine are necazuri în trup, și are nevoie de vindecare? Cine are nevoie de eliberare? Cine mai este legat în vreun fel? Dumnezeu vede mâinile. Dumnezeu vede toate inimile. Noi suntem atât de recunoscători că este scris că „*Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!*” Ceea ce a făcut El odinioară, mai face și azi. El a făgăduit: „*Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.*” Și este scris „*Domnul lucra împreună cu ei, și întârea Cuvântul prin semnele, care-l însoțeau.*” El îl confirmă și azi, prin harul Său. Să credem din toată inima.

Însă lucrul principal... Câți doresc să aibă claritate deplină prin Duhul lui Dumnezeu, asupra planului de mântuire al Dumnezeuului nostru? Desigur...noi toți ne putem ridica mâinile. Cu toții dorim lucrul acesta.

Să ne rugăm împreună: Tată ceresc, Îți mulțumim din toată inima pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău. Îți mulțumim că ne vorbești față-n față; că ne vorbești Cuvântul vieții, cuvinte cu putere, cuvinte de descoperire. Doamne iubit, lucrează după dorința Ta cu noi, în întreaga Europă, în toată lumea... în America de Sud. Binecuvântează. Doamne iubit, cheamă-Ți afară poporul! Fă lucruri mari în biserica Ta. Descoperă-Te într-un chip supranatural. Ție, Dumnezeul Atotputernic, să-Ți fie adusă cinstea. Doamne iubit, tu ne-ai pus în fața ochilor noștri o biserică model, dar tu ai făcut totul. Fă azi în noi toți ceea ce ai făcut atunci. Aleluia. O, Dumnezeule, aleluia. Dumnezeule mare... Dumnezeule mare... Aleluia. Slavă Ție.

Lăudați pe Domnul. Slăviți puterea sângelui Său, a Cuvântului Său, a Duhului Său. Mulțumiți lui Dumnezeu, cântați laude Domnului. Aleluia. Tot ce are suflare de viață să laude pe Domnul!

Să cântăm „Tu ești vrednic.”